

název a sídlo právnické osoby, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se navrhovatel domáhá.

4. Podle § 43 občanského soudního řádu předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. O těchto následcích musí být účastník poučen.
5. Podání žalobkyně bylo částečně neurčité a neúplné. Přestože v něm žalobkyně vylíčila řadu skutečností, ve vztahu k oběma žalovaným tak učinila „hromadně“ a často v obecné rovině. Dohromady po nich také požadovala zaplacení 1 500 000 Kč a nijak nespécifikovala příslušenství, jehož zaplacení se domáhá. Proto ji soud vyzval usnesením z 18. ledna 2024, č. j. 17 C 253/2023-9, aby ve lhůtě 15 dnů nedostatky odstranila, o způsobu jejich odstranění ji konkrétně poučil s tím, že v opačném případě bude její podání odmítnuto; usnesení bylo doručeno žalobkyni 23. 1. 2024. K žádosti žalobkyně jí soud prodloužil lhůtu pro doplnění podání do 22. 2. 2024.
6. Žalobkyně na usnesení reagovala podáním z 14. 2. 2024. Doplnila, že se domáhá zaplacení žalované částky po obou žalovaných společně a nerozdílně a že požadované příslušenství je úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z žalované částky od 11. 12. 2023 do zaplacení. Dále uvedla, že žalovaný podal trestní oznámení a následně podával stížnosti proti všem usnesením o odložení věci; v trestním oznámení popisoval věci v množném čísle, z čehož žalobkyně dovozuje souhlas žalované s jeho podáním, přičemž žalovaná v průběhu trestního řízení rovněž podala stížnost proti odložení věci. Dále žalobkyně rozdělila své podání do jednotlivých bodů. Tak pod bodem 3. označeným jako zásah do osobnostních práv opakovaně vytkla žalovaným, že se nepokusili najít jinou cestu narovnání soukromoprávního sporu než podání trestního oznámení, účelově ji kriminalizovali, takže musela strpět v období let 2019 – 2022 opakovaně stresující úkony trestního řízení (podávání vysvětlení, doložení účetních dokladů a účetních knih, prověřování bankovních účtů, výslechy klientů), kromě dříve uvedeného s ní přerušila kontakty dcera, takže neměla možnost poznat svá vnoučata, synovi žalobkyně bylo vyhrožováno. Bod 4. označila žalobkyně jako porušení mlčenlivosti, presumpce nevinny a zásah do podnikatelské činnosti a popisuje v něm, že žalovaný záměrně informoval o trestním řízení konkrétní klienty žalobkyně, znejišťoval je v pokračování uzavřených smluv, zasahoval do vyšetřování, vynášel informace z trestního spisu, zneužil svého postavení policisty pro soukromé účely. V bodě 5. zmiňuje žalobkyně vliv trestního řízení na svůj zdravotní stav, konkrétně pracovní neschopnost trvající od 9. 7. 2019 do 5. 1. 2020, péči psychiatrické ambulance s nasazením antidepresiv, péči psychologické ambulance, zvýšené hodnoty krevního tlaku, bolesti hlavy s poruchami spánku, pocity úzkosti.
7. V doplňujícím podání žalobkyně odlišila, čeho konkrétně se měl vůči ní dopustit žalovaný a čeho žalovaná, velmi podrobně popsala negativní dopady do svého života, konkretizovala příslušenství, které požaduje, jakož i to, že povinnost má být žalovaným uložena jako společná a nerozdílná. V rámci konkretizace nemajetkové újmy, která jí měla vzniknout v důsledku tvrzeného protiprávního jednání žalovaných, však nově do řízení vnesla nesrozumitelnost ohledně toho, jaký nárok či jaké nároky vlastně v řízení uplatňuje. Nemajetková újma totiž může být následkem neoprávněného zásahu do něčích osobnostních práv, ale stejně tak jsou nemajetkovou újmou bolestné či ztížení společenského uplatnění jakožto následky ublížení na zdraví. Jedná se přitom o zcela odlišné a samostatné nároky, které se opírají o (alespoň částečně) odlišná skutková tvrzení (popis skutku) a jsou prokazatelné odlišnými důkazy; to platí přesto, že poškozenému (neoprávněně zasaženému na osobnostních právech) se újma může jevit jako komplexní a neoddělitelná. Žalobkyně sice není povinna své žalobní požadavky právně